

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. JUDr. Alenou Prchalovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Husova 1288/25, Jihlava, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/7413/13/4S-VYK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 5. 11. 2014, č. j. 41 A 97/2013 – 63, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/7413/13/4S-VYK.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Jihlavě, kontaktní pracoviště Jihlava (dále jen „úřad práce“), ze dne 21. 10. 2013, č. j. MPSV-UP/996028/13/AIS-ZDP (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Úřad práce prvostupňovým rozhodnutím stanovil stěžovateli povinnost vrátit část neprávem vyplacené dávky, konkrétně část příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, ve výši 33 620 Kč.

[2] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který odůvodnil tím, že je osobou zdravotně postiženou. Výkon rozhodnutí bude pro něj mít velmi tvrdé dopady, protože je invalidní důchodce s invaliditou třetího stupně a jeho jediným příjmem je invalidní důchod. Pohybuje se pouze na elektrickém vozíku a bydlí v domě s pečovatelskou službou, kterou hradí nad rámec úhrady svého bydlení.

[3] Je přesvědčen, že povinnost vrátit částku 33 620 Kč za dávku v podobě příspěvku na zvláštní pomůcku je pro něj s ohledem na jeho příjmy téměř likvidační. Svůj příjem stěžovatel doložil oznámením České správy sociálního zabezpečení ze dne 1. 1. 2015 o výměře invalidního důchodu ve výši 9 584 Kč. Z této částky mu byla Českou správou sociálního zabezpečení srážena částka 1073 Kč na úhradu jeho závazku, s účinností od 8. 2. 2015 mu bude srážena částka 1155 Kč.

[4] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přiznává žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby mohl být kasační stížnosti takový účinek přiznán, musí stěžovatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy tak má stěžovatel (k tomu srovnej např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 – 32, či ze dne 23. 1. 2014, č. j. 6 Ads 99/2013 – 11), který musí v odůvodnění svého návrhu konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

[7] V nyní projednávané věci stěžovatel ve svém návrhu uvedl konkrétní skutečnosti, které osvědčují možnost vzniku nepoměrně větší újmy. Tyto skutečnosti vyplývají z následků, které jsou spojeny s výkonem žalobou napadeného rozhodnutí. Jeho nevyhnutelným důsledkem by byla povinnost zaplatit částku 33 620 Kč. O vzniku újmy spojené s úhradou takové částky invalidním důchodcem třetího stupně s ohledem na výši jeho příjmů (8 511 Kč, od 8. 2. 2015 8 429 Kč) není pochyb.

[8] V projednávané věci soud neshledal, že by přiznáním odkladného účinku a tím odložením vykonatelnosti rozhodnutí žalovaného mohla jiným konkrétně určeným osobám vzniknout jakákoliv újma, popř. újma nějakým způsobem srovnatelná s hrozící a reálnou újmu stěžovatele. Požadavek vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, je splněný.

[9] Rozpor s důležitým veřejným zájmem, který by přiznáním odkladného účinku mohl v projednávané věci nastat, soud neshledal. Ze soudního spisu ani z konkrétních okolností projednávaného případu nevyplývaly žádné zvláštní skutečnosti, které by poukazovaly na narušení konkrétního důležitého veřejného zájmu. Odložení vykonatelnosti rozhodnutí žalovaného o povinnosti vrátit část příspěvku na zvláštní pomůcku takovou skutečností není.

[10] Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny.

[11] Následně bylo třeba vyrovnat se s otázkou, zda by přiznání odkladného účinku vůbec mohlo oddálit nepříznivé účinky napadeného správního rozhodnutí ve vztahu ke stěžovateli. Tímto problémem se Nejvyšší správní soud již dříve zabýval a v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, publ. pod č. 786/2006 Sb. NSS, dospěl k závěru, že „*odkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu ke přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), ke jehož přezkoumání se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo*“. Dále pak pokračoval: „*Za této situace pak nutným důsledkem uvedeného závěru je i nezbytnost vymezit v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odkladném účinku rozsah tohoto odkladného účinku, tj. zda se vztahuje 1) pouze*

pokračování

na rozhodnutí krajského soudu či jeho část nebo 2) pouze na správní rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotyčné řízení před krajským soudem, v němž bylo kasační stížností napadené rozhodnutí vydáno, vedlo nebo vede či na část tohoto správního rozhodnutí, anebo konečně 3) ve vztahu k soudnímu i správnímu rozhodnutí (či k jejich částem) současně.“

[12] Nejvyšší správní soud v souladu s citovaným rozhodnutím vymezil rozsah odkladného účinku tak, že jeho přiznáním se pozastavují až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem účinky rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 12. 2013, č. j. MPSV-UM/7413/13/4S-VYK. Ve vztahu k rozhodnutí krajského soudu nebylo důvodu kasační stížnosti odkladný účinek přiznávat.

[13] Důvody pro přiznání odkladného účinku pak nelze zaměňovat s důvodností či nedůvodností kasační stížnosti. Přiznání či nepřiznání odkladného účinku nemá na věcné posouzení sporu žádné dopady.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2015

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu